

Ang Roma Nagtukod sa Panan-awon - Numero Katorse

Mga Pahinungod ni Cristo ug ang Pagkaporma sa Larawan sa Mapintas nga Mananap: Usa ka Profetikong Paralelo sa Kataposang mga Adlaw

Jeff Pippenger
2024-09-02

Ang linya sa tagna nga nagtimaan kon kanus-a ang Tinipong Bansa sa Amerika nagaporma ug hulagway ngadto sa mananap ug sa mananap mahitabo sa dihang ang sungay sa Protestanteismo nagaporma sa hulagway ni Cristo. Kana nga pagporma piho nga gipaila sa Daniel kapitulo diyes, sa dihang si Daniel nakakita sa hinungdanong salamin nga “marah,” panan-awon. Si Daniel nagrepresentar niadtong mga nagatan-aw kang Cristo, ug sa pagbuhat niana ilang gipakita ang kinaiya ni Cristo. Ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, nga girepresentahan ni Daniel sa kapitulo diyes, nagaporma sa hulagway ni Cristo sa sulod, pinaagi lamang sa ilang pagtan-aw sa Iyang kinaiya. Pinaagi sa pagtan-aw sila nangabalhin.

Ang larawan sa mananap nagapakita sa mananap, ug ang pagporma sa larawan sa mananap mao ang dakong pagsulay alang sa katawhan sa Dios, diin pagahukman ang ilang walay katapusang kapalaran. Sa dihang ang mga Protestante nga mga iglesia makakontrolar sa kagamhanan sa Tinipong Bansa sa Amerika, makaporma sila ug usa ka larawan sa sistema sa iglesia ug estado nga nagailhan sa estruktura sa pagpugong nga gigamit sa gahum sa papado sa wala pa tangtanga ang politikal nga suporta. Sa maong kapanahonan usab ang larawan ni Cristo pagabuhaton diha sa Iyang katawhan sa kataposang mga adlaw. Apan, didto ang pipila nga kauban ni Daniel nga wala makakita sa panan-awon, kay sila mikalagiw gikan sa panan-awon. Napakyas sila sa pagsulay sa pagporma sa larawan sa mananap, pinaagi sa pagdumili sa pagtugot nga ang larawan ni Cristo maporma sulod kanila sa panahon sa pagsulay.

Ang espirituwal nga prinsipyo sa pagpakita pinaagi sa hulagway matuman pinaagi sa pagtan-aw ngadto sa usa ka salamin nga nagrepresentar kang Cristo, ug tungod kay ang panan-aw nga “marah” maoy usa ka hinungdanong panan-aw, ang hulagway ni Cristo diha sa salamin nagmugna sa hulagway ni Cristo diha sa katawhan. Ang literal nga salamin nagpakita sa hulagway sa tawo nga motan-aw sa salamin, apan ang espirituwal nga paggamit sa maong prinsipyo adunay mga kalainlain nga may kalabotan sa salamin. Kadtong mga “tigpatalinghog lamang sa pulong, ug dili magbubuhat,” “nagtutok sa iyang kaugalingon, ug milakaw sa iyang dalan, ug dihadiha hikalimtan kon unsa siya nga matang sa tawo.” Motan-aw sila ngadto sa salamin ug ang ilang makita mao lamang ang pagkatawo sa tawo.

Ang laing hut-ong nga “dili malimtanon nga tigpaminaw, kondili tigtuman sa buhat” makakita sa balaod sa Dios; ilang makita si Cristo diha sa salamin. Ang buhat mao ang pagsabot nga ang prinsipyo sa pagpamalandong adunay usa ka “natural” nga kamatuoran ug usa ka espirituhanong kamatuoran. Si Daniel naghulagway niadtong naghimo sa “buhat,” kay sa mga kapitulo nuebe ug

napulo iyang gihulagway ang buhat nga nagpatungha sa espirituhanong prinsipyo sa pagpamalandong.

Niadtong mga adlaw ako, si Daniel, nagsubo sulod sa tulo ka tibuok semana. Wala ako mokaon ug lami nga tinapay, ni misulod sa akong baba ang unod ni ang vino, ni magdihog ako sa akong kaugalingon bisan gayod, hangtod nga natuman ang tulo ka tibuok semana. Daniel 10:1, 2.

Si Gabriel naghatag kang Daniel ug usa ka bahin lamang nga paghubad sa panan-awon sa ikawalong kapitulo, apan wala ni Daniel hingpit nga masabti kining tanan.

Ug ako, si Daniel, nahuyang ug nagmasakit sulod sa pipila ka adlaw; unya sa ulahi mibangon ako ug gibuhat ang bulohaton sa hari; ug nahibulong gayud ako tungod sa panan-awon, apan walay nakasabut niini. Daniel 8:27.

Si Sister White nagpahibalo kanato nga si Daniel nangita sa pagsabot sa paghubad sa mensahe sa Daniel kapitulo otso nga gidala ni Gabriel ngadto kang Daniel sa kapitulo nuebe.

“Uban sa usa ka bag-o ug labi pang halalum nga kaseryosohan, gipadayon ni Miller ang pagsusi sa mga tagna, nga ang tibuok gabii maingon man ang mga adlaw gitugyan ngadto sa pagtuon niadtong karon nagpakita kaniya nga adunay hilabihan ka dako nga kamahinungdanon ug maoy naglangkob sa tanang interes. Sa ikawalong kapitulo sa Daniel wala siyay hingkaplagang timailhan alang sa sinugdanan sa 2300 ka adlaw; ang manulonda nga si Gabriel, bisan tuod gisugo sa pagpahimo kang Daniel nga makasabut sa panan-awon, mihatag kaniya ug bahin lamang nga pagpasabot. Sa dihang ang makalilisang nga paglutos nga moabot sa iglesia gibuklad ngadto sa panan-awon sa manalagna, ang kusog sa lawas miundang. Dili na siya makahimo sa pag-antus pa, ug gibiyaan siya sa manulonda sa makadiyot. Si Daniel “naluya, ug nagsakit sa pipila ka mga adlaw.” “Ug nahibulong ako sa panan-awon,” matod niya, “apan walay nakasabut niini.”

“Apan gisugo sa Dios ang Iyang mensahero: ‘Pasabta kini nga tawo sa panan-awon.’ Kana nga sugo kinahanglang tumanon. Sa pagtuman niini, ang manulonda, sa ulahing higayon, mibalik kang Daniel, nga nagaingon: ‘Mianhi ako karon aron sa paghatag kanimo ug kaalam ug pagsabot;’ ‘busa sabta ang maong butang, ug palandunga ang panan-awon.’ Daniel 8:27, 16; 9:22, 23, 25–27. Adunay usa ka mahinungdanong punto sa panan-awon sa kapitulo 8 nga nahibiling walay pagpasabot, nga mao kadtong may kalabotan sa panahon—ang yugto sa 2300 ka adlaw; busa ang manulonda, sa pagpadayon pag-usab sa iyang pagpasabot, naghatag ug dakong pagtagad ilabina sa hilisgutan sa panahon.” *The Great Controversy*, 325.

Sa ikanapulo ka kapitulo gipahibalo kita nga si Daniel may pagsabot sa “panan-awon” ug sa “butang,” apan si Daniel nangandoy pa ug dugang nga kahayag, busa gitumong niya ang iyang kasingkasing sa pagpangita niana nga pagsabot ug siya nagpuasa sulod sa kaluhaan ug usa ka adlaw. Sa pagbuhat niini nagrepresentar siya niadtong sa kaulahiing mga adlaw nga nakasabot sa espirituhanong prinsipyo sa pagpamalandong nga gitipohan sa natural nga prinsipyo sa pagpamalandong. Kana nga pagsabot gihulagway pinaagi sa ilang mga buhat, ug ang ilang mga buhat girepresentahan ni Daniel ingon nga pagpangita sa husto nga pagsabot sa profetikanhong

Pulong sa Dios. Ang dayag nga kalainan niadtong mikalagiw gikan sa panan-awon mao nga sila wala mangita sa husto nga pagsabot sa profetikanhong Pulong sa Dios.

Ang kamatuoran sa matagnaong Pulong sa Dios nga girepresentahan kang Daniel ingon nga nagatinguha sa pagsabot mao ang kahayag sa katapusang mga adlaw, kay si Daniel nagahulagway sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Busa si Daniel nagarepresentar sa usa ka pundok nga nangita sa pagsabot sa kahayag sa matagnaong Pulong sa Dios nga girepresentahan ingon nga katapusang pagsulay sa dili pa mosira ang panahon sa paghinulsol. Niining bahin, mao kini ang Pinadayag ni Jesu-Cristo nga gibuksan sa dili pa mosira ang panahon sa paghinulsol, apan mao usab kini ang pagsulay nga girepresentahan ingon nga pagporma sa larawan sa mananap.

Ang pagporma sa larawan sa mapintas nga mananap direkta nga nagaila sa proseso kon giunsa pagpalambo ang larawan sa mapintas nga mananap. Kining kamatuoran dili husto nga matino gawas kon una maila ang nag-unang hilisgutan sa pagsulay, ang mapintas nga mananap. Ang mapintas nga mananap mao ang nagtukod ug nagaila kon giunsa pagporma ang larawan.

“Apan unsa man ang ‘hulagway ngadto sa mapintas nga mananap’? ug sa unsang paagi kini pagahimoon? Ang hulagway gibuhat sa mapintas nga mananap nga may duha ka sungay, ug kini usa ka hulagway ngadto sa mapintas nga mananap. Gitawag usab kini nga hulagway sa mapintas nga mananap. Busa, aron mahibaloan nato kon unsa ang dagway sa hulagway ug sa unsang paagi kini pagahimoon, kinahanglan atong tun-an ang mga kinaiya sa mapintas nga mananap mismo—ang kapapahan.

“Sa dihang ang unang simbahan nahimong dunot tungod sa pagbiya gikan sa kayano sa ebanghelyo ug sa pagdawat sa mga ritwal ug mga kostumbre sa mga pagano, nawala kaniya ang Espiritu ug gahum sa Dios; ug aron makontrolar ang mga konsensiya sa katawhan, nangita siya sa suporta sa sekular nga gahum. Ang resulta mao ang pagka-papa, usa ka simbahan nga nagkontrolar sa gahum sa estado ug naggamit niini aron mapadayon ang iyang kaugalingong mga tumong, ilabina alang sa pagsilot sa ‘heresy.’ Aron ang Estados Unidos makahimo ug usa ka larawan sa mapintas nga mananap, ang relihiyosong gahum kinahanglan nga makakontrolar sa sibilyang kagamhanan sa ingon nga paagi nga ang awtoridad sa estado pagagamiton usab sa simbahan aron matuman ang iyang kaugalingong mga tumong.” *The Great Controversy*, 443.

Aron “aron mahibal-an kon unsa ang dagway sa larawan ug sa unsang paagi kini pagahulmaon, kinahanglan natong tun-an ang mga kinaiya sa mapintas nga mananap mismo—ang pagka-papa.” Mao kini ang mapintas nga mananap nga nagapahimutang sa panan-awon nga mao ang pagsulay sa katapusang mga adlaw, nga pagadad-on sa dili pa mosira ang panahon sa pagsulay. Si Daniel nakasabot sa panan-awon ug sa butang.

Sa ikatulong tuig ni Ciro nga hari sa Persia, usa ka butang gipadayag kang Daniel, nga ginganlan ug Belteshazzar; ug ang butang matuod, apan ang gitakdang panahon taas; ug nasabtan niya ang butang, ug nakabaton siyag pagsabut sa panan-awon. Daniel 10:1.

Ang panan-awon mao ang “march” nga panan-awon sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka mga tuig. Ang “butang” mao ang Hebreohanon nga pulong nga “dabar,” nga nagpasabot ug “pulong.” Ang mao gihapong pulong (“dabar”) nga gihubad ingon nga “butang” sa bersikulo uno gihubad usab

ingon nga “butang” sa kapitulo nuwebe bersikulo baynte-trés.

Oo, samtang nagsulti pa ako diha sa pag-ampo, bisan ang tawo nga si Gabriel, nga akong nakita sa panan-awon sa sinugdan, nga gipapalupad sa madali, mihikap kanako sa panahon sa halad sa kagabhion. Ug siya mipahibalo kanako, ug nakigsulti kanako, ug miingon, O Daniel, mianhi ako karon aron sa paghatag kanimo ug kaalam ug salabutan. Sa sinugdan sa imong mga pangamuyo migula ang sugo, ug mianhi ako aron sa pagpakita niini kanimo; kay ikaw hinigugma gayod pag-ayo: busa sabta ang butang, ug tagda ang panan-awon. Daniel 9:21–23.

Si Gabriel mianhi kang Daniel isip tubag sa pag-ampo ni Daniel, nga nalambigit sa kahayag sa pagsabot nga nadawat ni Daniel sa dihang nasabtan niya nga anaa siya sa usa ka pagkabinihag nga girepresentahan sa pagkatibulaag sa Levitico 26.

Sa nahaunang tuig sa iyang paghari, ako si Daniel nakasabut pinaagi sa mga basahon sa gidaghanon sa mga tuig, mahitungod niini miabot ang pulong sa Ginoo kang Jeremias nga manalagna, nga tumanon Niya ang kapitoan ka tuig sa pagkabiniyaan sa Jerusalem. Daniel 9:2.

Ang pagkabihag nga giila ni Jeremias nagdala kang Daniel ngadto sa pagkabihag sa “pito ka mga panahon” nga natala ni Moises, nga mao ang usa ka “panumpa” ug usa ka “tinunglo.”

Oo, ang tibook Israel nakalapas sa imong balaod, bisan pa pinaagi sa pagtalikod, aron dili sila motuman sa imong tingog; busa ang tunglo gibubo sa ibabaw namo, ug ang panumpa nga nahisulat sa balaod ni Moises, ang alagad sa Dios, tungod kay nakasala kami batok kaniya. Ug iyang gituman ang iyang mga pulong, nga iyang gipamulong batok kanamo, ug batok sa among mga maghuhukom nga nagahukom kanamo, pinaagi sa pagpadangat kanamo ug dakong kadautan: kay sa ilalom sa tibook langit wala pa mahitabo ang sama sa nahitabo sa Jerusalem. Sumala sa nahisulat sa balaod ni Moises, kining tibook nga kadautan miabut kanamo: apan wala kami mag-ampo sa atubangan ni Jehova nga among Dios, aron kami motalikod gikan sa among mga kasal-anan, ug makasabut sa imong kamatuoran. Daniel 9:11–13.

Pinaagi sa duha ka mga saksi nga mao sila si Jeremias ug si Moises, nasabtan ni Daniel nga ang pagkabiniyaan nga gidala ibabaw sa Jerusalem mao ang “tunglo” “ni Moises” nga “ibubo ibabaw sa” karaang Israel. Gitumong ni Sister White ang pagpamatuod ni Jeremias ingon nga “mga pagpamatuod ngadto sa iglesia,” ug niining bahina kini nagaila kang Jeremias ingon nga Espiritu sa Tagna sa ulahing mga adlaw, kay ang “mga pagpamatuod ngadto sa iglesia” sa ulahing mga adlaw mao gayud kini. Si Jeremias nagrepresentar sa Espiritu sa Tagna ug si Moises nagrepresentar sa Biblia.

Si Daniel nagrepresentar niadtong anaa sa ulahing mga adlaw nga nakasabut gikan niadtong duruha ka mga saksi nga sila gipakatibulaag, ug nga nakasabut gikan sa Biblia ug sa Espiritu sa Tagna nga sila gipukaw, maingon nga si Daniel gipukaw ngadto sa kamatuoran nga siya (sila) didto sa pagkabinihag, ug nga ang pagkabinihag gihulagway diha sa pulong sa tagna sa Dios.

Ang kasinatian sa katawohan sa Dios sa katapusang mga adlaw mao ang kasinatian sa napulo ka mga ulay.

“Ang sambingay sa napulo ka mga ulay sa Mateo 25 naghulagway usab sa kasinatian sa katawhang Adventista.” *The Great Controversy*, 393.

Ang panahon sa paglangan sa sambingay sa napulo ka ulay nagrepresentar sa mao rang pagmata ni Daniel diha sa kapitulo siyam. Pinasukad sa duha ka gibalaan nga mga saksi, nasabtan ni Daniel nga ang tibuok niyang kinabuhi maoy katumanan sa usa ka piho nga tagna sulod sa Pulong sa Dios. Kana nga tagna naggiya kang Daniel ngadto sa tambal nga gikinahanglan kon si Daniel pag-andamon alang sa mahitabo kaniya sa sunod dayon nga kapitulo. Sa ingon usab, sa dihang gituman sa mga Millerita ang sambingay sa napulo ka ulay, kinahanglan usab silang pukawon ngadto sa kamatuoran nga ang unang kapakyasan ug paglangan maoy nakaaghat kanila sa pagkatulog. Ang tanang mga manalagna nagrepresentar sa kataposang mga adlaw.

Ang pagmata ni Daniel ug sa mga Millerite maoy duha ka mga saksi sa pagmata sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo sa kataposang mga adlaw.

“Si Jesus ug ang tibuok panon sa langit mitan-aw uban sa kalooy ug gugma ngadto niadtong mga tawo nga sa matam-is nga pagpaabut nangandoy sa pagtan-aw Kaniya nga gihigugma sa ilang mga kalag. Ang mga manulonda naglibot kanila, aron pagpalig-on kanila sa takna sa ilang pagsulay. Kadtong mga nagpabaya sa pagdawat sa mensahe gikan sa langit gibiyaan diha sa kangitngit, ug ang kapungot sa Dios misilaub batok kanila, tungod kay wala nila dawata ang kahayag nga Iyang gipadala kanila gikan sa langit. Kadtong matinumanon apan napakyas sa ilang paglaum, nga dili makasabut nganong wala moanhi ang ilang Ginoo, wala biyai sa kangitngit. Sa makausa pa gidala sila ngadto sa ilang mga Biblia aron susihon ang mga kapanahonan sa tagna. Ang kamot sa Ginoo gikuha gikan sa mga numero, ug ang sayop gipatin-aw. Ilang nakita nga ang mga kapanahonan sa tagna miabot ngadto sa 1844, ug nga ang maong ebidensiya nga ilang gipadayag aron ipakita nga ang mga kapanahonan sa tagna natapos sa 1843, nagpamatuod nga kini matapos sa 1844. Ang kahayag gikan sa Pulong sa Dios misidlak ibabaw sa ilang kahimtang, ug ilang nadiskobrehan ang usa ka panahon sa paglangan—‘Bisan kon kini [ang panan-awon] maglangan, hulata kini.’ Sa ilang gugma alang sa dihadhi nga pag-anhi ni Cristo, ilang wala matagad ang paglangan sa panan-awon, nga gituyo aron ipadayag ang mga tinuod nga nagapaabut. Sa makausa pa aduna silay usa ka piho nga punto sa panahon. Apan nakita ko nga daghan kanila ang dili makahimo sa pagbangon ibabaw sa ilang mabug-at nga kapakyasan aron makabaton nianang sukod sa kasibot ug kusog nga mao ang nakailhan sa ilang pagtoo sa 1843.” *Early Writings*, 236.

Sa pagtuman sa sambingay, ang mga Millerite “wala makamatikod sa paglangan sa panan-awon,” apan sila “pag-usab” “giya ngadto sa ilang mga Biblia aron sa pagsusi sa mga tagnaong mga kapanahonan. Ang kamot sa Ginoo gikuha gikan sa mga numero, ug ang sayop gipatin-aw.” Si Daniel gigiya ngadto sa Biblia ug ang “kamot sa Ginoo” gikuha gikan sa “mga tagnaong mga kapanahonan,” ug sa dihang si Daniel, ingon nga mamumuhad, dili lamang tigpaminaw, pinaagi sa buhing pagtuo nagpamatuod nga nasabtan niya ang mensahe ni Jeremias ug ni Moises pinaagi sa pagtuman sa mga sugo nga gihatag sa Levitico baynte-sais ingon man sa tambal ug resolusyon sa nagkatibulaag nga kahimtang sa katawohan sa Dios, nan ang “pagpatin-aw” gihatag kang Daniel.

Sa dihang ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo motuman sa naglangan nga panahon sa sambingay diha sa kataposan ug labing hingpit nga katumanan niini sa kataposang mga adlaw, buhaton nila kini sulod sa usa ka yugto sa panahon nga ang “pagporma sa dagway sa mananap” mao ang ilang dakong pagsulay.

Padayonon nato kining mga hunahuna sa sunod nga artikulo.

“‘Sa diha nga ang bunga mamunga na, dihadhiha iyang idukdok ang karit, kay miabut na ang ting-ani.’ Si Cristo naghulat uban sa matinguhaong handum alang sa pagpadayag sa Iyang Kaugalingon diha sa Iyang iglesia. Sa diha nga ang kinaiya ni Cristo hingpit nang mapadayag diha sa Iyang katawohan, nan moanhi Siya aron angkonon sila ingon nga Iyang kaugalingon.” Christ’s Object Lessons 69.

“Ang kangitngit sa sayop nga pagpanabot mahitungod sa Dios mao ang nagtabon sa kalibotan. Ang mga tawo nagkawala sa ilang kahibalo sa Iyang kinaiya. Kini wala masabti ug sayop nga gihubad. Niining panahona usa ka mensahe gikan sa Dios kinahanglan imantala, usa ka mensahe nga nagahatag ug kahayag pinaagi sa iyang impluwensya ug nagaluwas pinaagi sa iyang gahum. Ang Iyang kinaiya kinahanglan ipaila. Ngadto sa kangitngit sa kalibotan kinahanglan ipadan-ag ang kahayag sa Iyang himaya, ang kahayag sa Iyang kaayo, kalooy, ug kamatuoran.

“Mao kini ang buluhaton nga gihulagway sa propeta nga si Isaias sa mga pulong, ‘O Jerusalem, ikaw nga nagadala ug maayong balita, ipataas ang imong tingog uban sa kusog; ipataas kini, ayaw kahadlok; ingna ang mga siyudad sa Juda, Ania ang inyong Dios! Tan-awa, ang Ginoong Dios moanhi uban ang kamot nga makusganon, ug ang Iyang bukton magmando alang Kaniya; tan-awa, ang Iyang balos anaa uban Kaniya, ug ang Iyang buhat anaa sa atubangan Niya.’ Isaias 40:9, 10.”

“Ang mga nagahulat sa pag-abot sa Pamanhonon kinahanglan moingon sa katawhan, ‘Tan-awa ang inyong Dios.’ Ang ulahing mga sidlak sa maloloy-ong kahayag, ang ulahing mensahe sa kalooy nga igahatag ngadto sa kalibotan, mao ang pagpadayag sa Iyang kinaiya sa gugma. Ang mga anak sa Dios kinahanglan magpakita sa Iyang himaya. Diha sa ilang kaugalingong kinabuhi ug kinaiya ilang igapadayag kon unsa ang nahimo sa grasya sa Dios alang kanila.” Christ’s Object Lessons, 415.